

Internationaal Verdrag, op 1 december 1954 te Parijs tot stand gekomen, tot vervanging van het op 21 juni 1920 gesloten en op 31 mei 1937 gewijzigde Verdrag nopens het Internationaal Koude-Instituut

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 22 oktober 1959.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 21 november 1959.

's-Gravenhage, 20 oktober 1959.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens de tekst, alsook de vertaling in het Nederlands, van het op 1 december 1954 te Parijs tot stand gekomen Internationaal Verdrag tot vervanging van het op 21 juni 1920 gesloten en op 31 mei 1937 gewijzigde Verdrag nopens het Internationaal Koude-Instituut (*Trb.* 1956, 95¹) over te leggen.

Een toelichtende nota bij dit verdrag gelieve U Hoogedelgestreng hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het verdrag alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
J. DE QUAY.

Toelichtende nota

Het op 1 december 1954 te Parijs gearafeerde Verdrag tot vervanging van het Verdrag nopens het Internationale Koude-Instituut, gesloten op 21 juni 1920, zoals dit was gewijzigd op 31 mei 1937 (*Trb.* 1956, 95), stond tot 1 juni 1955 open ter ondertekening voor de landen-leden van het Internationale Koude-Instituut en werd in die periode namens de Nederlandse Regering ondertekend.

Het verdrag is voor elk der ondertekenende landen onmiddellijk na de ondertekening voorlopig van toepassing geworden, voor zover althans hun grondwettelijke en budgettaire bepalingen zulks toelaten, ten einde de continuïteit van de arbeid van het Koude-Instituut te waarborgen.

De herziening van het verdrag van 21 juni 1920 was noodzakelijk geworden ten gevolge van de ontwikkeling der wetenschap en van de toepassing van de kunstmatig opgewekte koude op nieuwe gebieden van industrie.

De meest algemeen bekende toepassing van de koudetechniek, de conservering van levensmiddelen, heeft sedert de laatste wereldoorlog een grote vlucht genomen. Deze uitbreiding van de toepassingen vordert vooral diepgaand biologisch onderzoek over de structuur van levende weefsels en de veranderingen, die hierin door bevroering kunnen optreden.

De belangrijkste industriële toepassing is tot dusverre ongetwijfeld de luchtscheiding, de scheiding van cokesovengassen en koolwaterstoffen. Deze luchtscheiding is van belang voor de zuurstofvoorziening, b.v. voor autogeen lassen en andere industriële bewerkingen, terwijl de stikstofproductie van eminent belang is voor de kunstmestindustrie. Zuurstof wordt voorts gebruikt voor de waterstofproductie. Interessante mogelijkheden opent de koudetechniek voorts ten aanzien van de productie van edelgassen, die alle (met uitzondering van helium) slechts in de lucht voorkomen en daaruit door de koudetechniek gemakkelijk kunnen worden vrijgemaakt. Voor lasprocessen, de lampenindustrie en andere praktische toepassingen zijn deze edelgassen, zoals argon, krypton en xenon van groot belang.

¹) Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Het grootste toestel voor afscheiding van neon bevindt zich in het Kamerlingh Onnes Laboratorium te Leiden, dat gemakkelijk in de gehele wereldbehoefte zou kunnen voorzien.

Gold het voorgaande voor het temperatuurgebied tot ongeveer 75 graden absoluut, het laat zich thans aanzien, dat er na verdere wetenschappelijke onderzoekingen ook perspectieven zijn voor een industriële ontwikkeling van het temperatuurgebied rond 20 graden absoluut. Het betreft in de eerste plaats een rendabele massaproductie van deuterium (zwaar water) en vervolgens de aanwending van vloeibare waterstof als brandstof voor raketten. Ten slotte bestaat de mogelijkheid gebruik te maken van het bij zeer lage temperaturen optredende verschijnsel van supergeleiding bij het overbrengen van grote hoeveelheden elektrische energie over kleine afstanden. Met het ontdekken van het verschijnsel der supergeleiding heeft Kamerlingh Onnes reeds aangetoond, dat op dit gebied ook fundamenteel wetenschappelijke resultaten te boeken vielen.

Bij de herziening van het verdrag is een belangrijke plaats ingeruimd voor de Technische Raad (artikel XVII). Deze raad wijdt zich aan de studie van de wetenschappelijke problemen op het gebied van de kunstmatig opgewekte koude.

Overigens betreffen de wijzigingen in hoofdzaak vereenvoudigingen en verbeteringen van het vrij gecompliceerde bestuursstelsel, waardoor het nieuwe verdrag systematischer is ingedeeld en de bevoegdheden der diverse organen duidelijker zijn afgebakend.

Wat de bijdragen van de leden betreft, werd het stelsel der categorieën gehandhaafd (artikel XXVI, lid 1), daar dit stelsel in het verleden heeft voldaan. Nederland is opgenomen in categorie 4 en verplicht zich daardoor jaarlijks een bijdrage van 3200 goudfranken ($\pm$ f 4000) te storten. Hiermee wordt geen

nieuwe financiële verplichting aangegaan, daar de Nederlandse bijdrage sedert 1 januari 1952 reeds 3200 goudfranken bedraagt. Ieder lid heeft het recht over te gaan naar een lagere of hogere categorie (artikel V). Belangrijk is, dat tevens de mogelijkheid wordt geschapen, dat de Algemene Conferentie de coëfficiënt, die de bijdragen der Staten vastlegt, kan aanpassen aan de omstandigheden van een bepaald ogenblik (artikel XXVI, lid 2). Een dergelijke regeling bestaat bij vele internationale organisaties en het is gewenst gebleken, dat het bestaande te starre systeem door een soepeler wordt vervangen.

Ten einde de Regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen in staat te stellen, hun standpunt ten aanzien van het lidmaatschap van het Koude-Instituut te bepalen, geschiedde de ondertekening en voorlopige toepassing van het verdrag, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, alleen voor Nederland. De genoemde Regeringen hebben inmiddels desgevraagd verklaard, voorshands geen prijs te stellen op dit lidmaatschap voor hun landen.

*De Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,*

J. CALS.

De Minister van Landbouw en Visserij,

V. G. M. MARIJNEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. DE QUAY.